

37 Met hart en ziel

Het is niet de eerste keer dat het me overkomt. Ik had een nieuwe blog geschreven, laten rijpen, hier en daar herschreven; maar uiteindelijk was de blog ruimschoots op tijd klaar. Een blog over een bankman die in 2008 – nog voor de bankencrisis – natte voeten kreeg toen hij een steen in de rivier wilde verleggen. Die het niet meer uithield bij de bank. Die, als in het kinderliedje dat mijn zoon Robert in 1975 zong¹, zomaar op weg ging zonder te weten waarheen. Maar weg, weg uit het veilige land van de bank. Omdat daar zijn thuis niet meer kon zijn.

Je houdt die blog te goed voor de volgende keer, het wordt nummer 38.

Ik wil je nu wat anders vertellen, want alleen door het op te schrijven en het met jou te delen, komt er rust in de tuimelende baaierd van mijn gedachten.

Sinds enkele weken heb ik de draad weer opgepakt. Eind 2014 begon ik aan de productie van een boek waarin Martijn zichtbaar wordt in zijn gedichten, citaten, verhalen, artikelen en tekeningen. Ook in teksten die niet ván hem zijn maar wel óver hem gaan. En teksten die veel voor hem betekenden.

Ik had mensen om me heen verzameld om een bijdrage te leveren, om de productie mogelijk te maken. Ik had al veel verzameld en geschreven. Maar ik moest een poosje stoppen. Het lukte me onvoldoende om afstand te nemen, om kritische beschouwer van mijn eigen werk te zijn. Toen bovendien de hartoperatie en de forse naweeën daarvan mij in beslag namen, besloot ik een flinke tijd te wachten alvorens de productie te hervatten.

Nu is het weer zover en het lukt. Sinds enkele weken werk ik weer aan het boek. Ik ben dankbaar voor al het moois dat Martijn ons heeft geschonken in zijn teksten en tekeningen.

Het is heel bijzonder hoe hij niet alleen over boeken, schrijvers, antiquaars, over een handtekening van een dichter en over kinderkleertjes van een dichteres schrijft, maar ook over de Olympische Spelen van 1936 en het lievelingsboek van Hitler. Het is verrassend hoezeer zijn talent op dit gebied mede gevormd is doordat hij – zoals hij het zelf uitdrukte – ‘een Asperger’ was; hoe dat zichtbaar wordt als hij zichzelf laat zien in zijn teksten, bijvoorbeeld als hij in 2001 schrijft:

‘Het heeft even geduurd voor ik het zelf besepte, maar wat ik zoek in een boek is herkenning. Misschien is dat te beperkt, en misschien zou ik mij meer open moeten stellen voor, bijvoorbeeld, verbazing of verrassing. Maar helaas: ik houd er niet van om verbaasd te raken en ik houd er zeker niet van om verrast te worden. Elke surpriseparty is mij een gruwel en elke verbazing een hel. ‘Blijf zitten waar je zit, verroer je niet, houd je adem in en stik niet’ – dat idee.

U raadt het al - ik ben boekverkoopster. Ik slijt mijn dagen tussen de boeken, af en toe de Boze Buitenwereld binnentredend voor heden mijn dagelijks brood, of zo u wilt, een in de schil gekookte aardappel, maar verder - ik dank u. Doet u maar waar u zin in heeft, maar laat mij alstublieft met rust. Noli me tangere, zou Jeroen Brouwers zeggen en ik zeg het hem na, met hart en ziel wel te verstaan.’

‘Met hart en ziel’. Hoe moeiteloos kan de geest zijn weg soms vinden in de oneindige baaiert van gedachten en ervaringen die deel van ons leven zijn!

Want vorige week vrijdag hoorde ik op een studiedag meermalen diezelfde woorden. Toen vervolgens een aantal van de 100 miljard neuronen in mijn hersens met elkaar gingen

communiceren, ontstond meteen een associatie met de woorden van Martijn. Zo werkt dat blijkbaar en daarom schrijf ik dit nu!

Ik heb het voorrecht lid te zijn van de raad van toezicht van Isala – hét topklinisch ziekenhuis in Zwolle, dat gekend wil worden met de kernwaarden *'professioneel, met hart & ziel, open & transparant.'* Het trof mij op die Isala-studiedag, dat ik die woorden *'met hart en ziel'* enkele malen hoorde in presentaties van artsen en managers. Ik wist het zeker: ze spreken die woorden niet uit omdat het nu eenmaal in de missie van het ziekenhuis staat, maar omdat ze zo willen *zijn*, zichtbaar en voelbaar voor patiënten.

Wel even wat anders dan die bankman in Londen. Hij had het over *'die sukkel'* – en jazekeer, hij doelde op klanten van de bank! Zij hadden veel geld verloren door zijn handelen – hij was inmiddels miljonair.

Nu moet ik stoppen, want als ik niet oppas, plak ik hier alsnog de tekst van die klaarliggende blog. Maar dat moet ik niet doen, want dan wordt het te veel. Je houdt dat verhaal over die bankman met natte voeten – niet die uit Londen overigens – te goed.

Net als dat boek over en van Martijn waaraan ik werk en dat ergens in 2016 – het jaar is nog lang! – zal verschijnen. Met hulp van anderen. Met hun professionaliteit, hun hart en ziel.

1 zie blog 36

Reactie? Klik [hier](#)

